

A Régiók Bizottsága véleménye a helyi és regionális önkormányzatok szerepe a keleti partnerségben
(2009/C 200/07)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- hangsúlyozza, hogy a helyi és regionális önkormányzatoknak az ENP-ben játszott szerepe fontos a keleti partnerség szempontjából. A középpontban mindenképp a területfejlesztéshez, a gazdasági kapcsolatok javításához, az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok tiszteletben tartásának eléréséhez, valamint a mobilitás elősegítéséhez való hozzájárulásuk, illetve a kölcsönös kapcsolatok létrehozásának támogatása áll;
- szorosabb együttműködési formákat szándékozik kialakítani a keleti partnerség országaival. Egy kelet-európai és dél-kaukázusi helyi és regionális önkormányzati közgyűlés – mint a rendszeres párbeszéd és együttműködés intézményi platformja – létrehozása a formális együttműködés egyik rövid távú célja lehet, miután sikerült kialakítani az együttműködés konkrét és megfogható formáit;
- nyomatékosan kéri, hogy a helyi és regionális önkormányzatokat lehetőleg már a kezdeti stádiumtól vonják be a központi kormányzat oldalán az Európai Unió és keleti partnerországai között kétoldalú módon, elsősorban az európai szomszédsági politika keretében létrehozott társulási megállapodások, stratégiai dokumentumok és cselekvési tervek kidolgozásába, a nemzeti indikatív programok elkészítésének, végrehajtásának és értékelésének tekintetében;
- ösztönzi az EU helyi és regionális önkormányzatai, illetve a keleti partnerség országai közötti szorosabb kapcsolatoknak a rendszeres politikai párbeszédet szolgáló meglévő európai intézményi platformok és konkrét közös projektek révén történő előmozdítását, azzal a céllal, hogy közös út alakuljon ki a kelet-európai és dél-kaukázusi helyi és regionális önkormányzatok közgyűlésének esetleges jövőbeli létrehozásához.

Főelőadó: SÉRTŐ-RADICS István (HU/ALDE) Uszka polgármestere

Referenciaszövegek

Az Európai Unió Tanácsa cseh elnökségének felkérése a következő tárgyban: *A helyi és regionális önkormányzatok szerepe a keleti partnerségben*, valamint A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak: *Keleti partnerség*

COM(2008) 823 végleges.

I. ÁLTALÁNOS MEGJEGYZÉSEK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- hangsúlyozza az új keleti partnerség kialakításának fontosságát az európai szomszédságpolitikán (ENP-n) belül. Az ENP-országok és a bennük zajló legújabb politikai fejlemények közötti különbségek, az elvárások közötti szakadék, a bővítési folyamatról folytatott vita, az EU Oroszországhoz fűződő stratégiai viszonya és a *Barcelonai folyamat: Unió a földközi-tengeri térségért* mellett egy keleti dimenzió kialakításának igénye vezetett a keleti partnerséghez, amelynek létrehozására egy svéd–lengyel javaslat után került sor. A keleti partnerség fejlesztése során tekintetbe veendő ENP-országok: Örményország, Azerbajdzsán, Belarusz, Grúzia, Moldova és Ukrajna. Ezek az országok – Belarusz kivételével – mind az Európa Tanács tagjai. Az Európai Bizottság (EB) már megfogalmazta javaslatát, amelyről 2009 tavaszán, a keleti partnerség csúcstalálkozóján születik döntés. A keleti partnerség számára központi kérdés a határokon átnyúló, illetve régiók közötti együttműködés fokozása és az intézmények kiépítése, ahol a helyi és regionális önkormányzatok részt vállalhatnak a kapcsolatépítésben és az európai integráció előmozdításában, hogy orvoslani lehessen a jelenlegi ENP hiányosságait;
- hangsúlyozza, hogy a helyi és regionális önkormányzatoknak az ENP-ben játszott szerepe fontos a keleti partnerség szempontjából. A középpontban mindenekelőtt a területfejlesztéshez, a gazdasági kapcsolatok javításához, az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok tiszteletben tartásának eléréséhez, valamint a mobilitás elősegítéséhez való hozzájárulásuk, illetve a kölcsönös kapcsolatok létrehozásának támogatása áll;
- örömmel fogadja bizonyos intézkedések és kezdeményezések sikerét, valamint azt, hogy az ENP már meglévő partnerségi és együttműködési megállapodásokra épül, és a kapcsolatok jogi alapját továbbra is ezek képezik. Ezzel az Unió és a partnerország között irányított, kétoldalú cselekvési tervek kerülnek elfogadásra az ENP-n belül, meghatározva ezzel a politikai és gazdasági reformok menetrendjét. A reformok terén való előrehaladás ösztönzői a következők: nagyobb mértékű részvételi lehetőség az európai programokban és hálózatokban, további támogatás és jobb hozzáférés a piachoz. Igaz, hogy az ENP legfontosabb alapelvei a differenciálás, a felelősségvállalás és a regionális integráció, viszont sokféle országra terjed ki, amelyek szerteágazó problémákkal küzdenek, és ezért célzottabb megközelítésre van szükség;
- egyetért a javaslattal abban, hogy el kell mélyíteni a meglévő kétoldalú együttműködést, mégpedig vízumliberalizáció, szabadkereskedelmi térség kialakítása, az ágazati reformok fokozott támogatása, az emberek közötti kapcsolatok erősítése, új, világos referenciaértékeket tartalmazó, az európai normák harmonizációjához kapcsolódó cselekvési tervek, valamint a partnerségi és együttműködési megállapodások helyébe lépő szilárdabb megállapodások révén. Az Európai Bizottság javaslata ezenkívül – az északi dimenzió és a fekete-tengeri szinergia kiegészítéseképpen – szükségesnek tartja a többoldalú együttműködés megerősítését is, valamint azt, hogy az együttműködés projektorientált legyen. Az együttműködés elsőbbségi területeiként a javaslat a politika, a biztonság, a határ menti és az országok közötti szabad mozgás, a gazdaság és pénzügy, a környezetvédelem és a szociálpolitika területét jelölte meg;
- egyetért továbbá az Európai Bizottság javaslatával abban, hogy szükség van a gazdasági integráció elmélyítésére – a partnerségek WTO-tagságától függően – szoros, széles körű együttműködésen alapuló szabadkereskedelmi térségek kialakítása révén, a mobilitás növelésére vízumkönnyítés és magas színvonalú határigazgatás révén; energiabiztonságra az energiaügyi kölcsönös függőség elismerése által; valamint a gazdasági és társadalmi fejlődés támogatására regionális és transznacionális programokkal. A többoldalú együttműködés elősegítése érdekében a keleti partnerség információcsere-fórumot hoz létre, közös tevékenységeket kínál, és kiegészítő eszközöket nyújt a korszerűsítési folyamatokhoz. A többoldalú együttműködés a tervek szerint kormányfői és miniszteri szinten, valamint tematikus platformokon fog zajlani a célkitűzések meghatározása és a haladás kiértékelése végett. A platformok tervezett témái: demokrácia, kormányzás és stabilitás; gazdasági integráció; energiabiztonság; emberek közti kapcsolatok;
- a pénzügyi terv elfogadásakor meghatározott azon szabály változatlan betartása mellett, hogy az ENP költségvetésének kétharmadát kell délre és egyharmadát keletre fordítani, támogatja az Európai Bizottságnak azt a javaslatát, hogy a 2008-as 450 millió eurós előirányzat összegét 2013-ra növeljék 785 millióra. Ez további 350 milliós keretet, valamint az ENP regionális programjai számára a 2007–2013-as időszakra előirányzott keretből 250 millió euró átcsoportosítását jelentené. A keleti partnerségre irányuló kezdeményezés várhatóan 2009 tavaszán, a keleti partnerség rendkívüli csúcstalálkozóján indul útjára. Addig is a régi ENP és annak politikai eszköze marad érvényben;

7. megjegyzi, hogy az Európai Szomszédági és Partnerségi Támogatási Eszközt (ENPI), amely Oroszországra is kiterjed, rugalmasabbra és politikaorientáltra tervezték, valamint arra, hogy elősegítse a fenntartható fejlődést és az uniós politikákhoz és normákhoz való közeledést. A 2007–2013-as időszakra előirányzott összeg megközelítőleg 12 milliárd euró. Ez a finanszírozás 32 %-os növekedésének felel meg, azonban ennek az összegnek a 62 %-a a déli szomszédok számára van elkülönítve, és csak 38 % jut a keleti szomszédokra. A különbség egy főre vetítve kevésbé szembetűnő, azonban nem tükrözi a keleti dimenzió megerősítésére irányuló erőfeszítéseket;

8. megjegyzi továbbá, hogy az ENPI alá tartozó nemzeti programok kidolgozása az országstratégiai dokumentumokban (CSP-k) történik, a finanszírozás elosztása pedig a nemzeti indikatív programok (NIP-k) szerint. Az országstratégiai dokumentumok minden partnerország esetében három-négy prioritást sorolnak fel, viszont ezek mind tartalmaznak utalást a közigazgatási kapacitások megerősítésére és a felelősségteljes kormányzásra. A helyi és regionális kormányzást minden partnerország nemzeti indikatív programjában a jogállamisági prioritások alkategóriájaként kellene feltüntetni. Egy másik szempont, ami miatt az ENP hatását alig érzik a helyi és regionális önkormányzatok, az, hogy a CSP-k és az NIP-k felsorolnak ugyan személyes kapcsolattartókat, de szinte kizárólag csak az oktatás és a kutatás szintjén. A helyi és regionális kormányzási szint ezen a téren is szerepet játszhat – amint az a határokon átnyúló együttműködési programokból is kiderül – és ennek elismerését érdemelné;

9. hasonlóképpen megjegyzi, hogy a 2007–2013-as időszakra szóló határokon átnyúló együttműködésre vonatkozó ENPI stratégiai dokumentumban az EB négy együttműködési területet határoz meg: a gazdasági és társadalmi fejlődést; a környezetvédelem, a közegészségügy és a szervezett bűnözés elleni küzdelem terén jelentkező közös kihívásokat; a határigazgatást; valamint az emberek közötti kapcsolatokat. A helyi és regionális önkormányzatok erős elkötelezettsége szükséges, amely szorosabb kis léptékű együttműködést, a helyi és regionális önkormányzatok számára a kapacitásépítési intézkedések jobb támogatását, valamint a határ menti térségekben az életszínvonal növelésére irányuló fellépés előtérbe helyezését igényli;

10. rámutat, hogy a térség országai előtt álló kihívások jó részének – például a transznacionális folyosók fejlesztésének, a több országra kiterjedő környezetvédelmi kérdések kezelésének, a határigazgatásnak és migrációkezelésnek, a terrorizmus és a transznacionális szervezett bűnözés elleni küzdelemnek, valamint az emberek személyes kapcsolatának – eleve határokon átnyúló jellege van, és ezeket néha csak szubnacionális együttműködéssel lehet hatékonyan megoldani. Ezért az EU keleti térségre vonatkozó, a 2007–2013-as időszakra szóló ENPI stratégiai dokumentumát tekintve a partnerországok egymás közötti, illetve az EU-nak a partnerországokkal való együttműködése elő kell, hogy segítse azoknak az ENP-térségre vonatkozó közös célkitűzéseknek az elérését, amelyeknél világos előnyt jelent a szubnacionális szintű segítségnyújtás;

11. meg van győződve arról, hogy az uniós, illetve a keleti partnerség tagországaiból származó, pusztán a diplomáciai megközelítésre összpontosító kezdeményezések mindaddig nem vezetnek tartós megoldásokhoz, amíg a viták középpontjában nem a helyi demokrácia áll. Ez éppúgy igaz a helyi demokrácia megerősítése esetében, mint az uniós, illetve a keleti partnerség tagországaiban fekvő régiók és városok közötti közvetlen együttműködés esetében;

12. ennek szellemében örömmel fogadja, hogy a régióközi program célja az ENPI 2007–2013-as időszakra szóló interregionális stratégiai dokumentuma szerint az ENP hatékony végrehajtásának támogatása, valamint az EU és szomszédai közötti, illetve maguk a szomszédok közötti párbeszéd és együttműködés fokozatos megerősítése. A helyi szereplők közötti együttműködés támogatása az ENP-programokkal kapcsolatos tapasztalatok cseréjét is magában foglalja, célja pedig az, hogy erősítse a demokratikus kormányzást, valamint a fenntartható regionális és helyi fejlesztést. Hangsúlyt kap a partnerek meghatározására és kialakítására irányuló alulról felfelé építkező megközelítés, a több résztvevős projektek, valamint az eredmények terjesztése a partnerországokban működő többi helyi kormányzati szerv között;

13. hangsúlyozza, hogy a keleti partnerségnek lehetővé kellene tennie a pusztán kormányközi együttműködési rendszerről egy, a polgárok közötti párbeszédet, illetve különösen az EU és a keleti partnerség országai közötti együttműködést célzó projektekre való átállást, helyi és regionális önkormányzataikat a polgárok igényeire és a szolidaritásra épülő globális stratégia részét képező, konszenzuson alapuló konkrét projektek keretében társítva;

14. úgy véli, hogy az, hogy az EU és a keleti partnerségben részt vevő országok együttműködése sikeres legyen, és a partnerség az ENP útján megerősödjön, többek közt azon múlik, hogy sikerül-e olyan új katalizátorokat találni, amelyek révén az elvi kijelentések kézzelfogható fellépésekké alakíthatók, és ezáltal világossá tehető a polgárok számára azok a konkrét előnyök, amelyekben részesülhetnek – ehhez a helyi és regionális politikai képviselők nagymértékű bevonására, valamint átlátható és világos kommunikációra van szükség;

15. megjegyzi, hogy a helyi és regionális önkormányzatok és a civil társadalom közpolitikai fellépéseinek intenzitását gyakran a helyi demokrácia gyengesége, valamint a keleti partnerség országaiában végbemenő valódi decentralizálódási folyamat erőtlensége korlátozza;

16. megállapítja továbbá, hogy a decentralizáció és a részvételel alapuló helyi kormányzás nem mindig jár együtt. Bizonyos államokban – az Európai Unión belül és kívül egyaránt – a helyi és regionális önkormányzatok osztoznak azokban a kihívásokban, amelyek a választási részvétel növelésével, a polgárok részvételének ösztönzésével, valamint az egyesületi szektornak a stratégiák kidolgozásába és a nagyszabású városi vagy regionális projektek előkészítésébe történő bevonásával kapcsolatosak;

17. kijelenti, hogy helyi és regionális önkormányzatok hajlandóságot mutatnak és elkötelezettek az iránt, hogy gazdagítsák a keleti partnerséget. A partnerséget nem lenne szabad kizárólag a nemzeti kormányoknak és az EB-nek irányítania. A keleti partnerségben a szélesebb körben vett civil társadalomnak és más szereplőknek is részt kell vállalniuk. A helyi és regionális önkormányzatoknak, a vállalkozásoknak és a civil szervezeteknek (az EU-ból és a partnerországokból egyaránt) a teljes keleti partnerségi folyamat szerves részévé kell válniuk;

18. a tárgyban írott korábbi véleményekkel összhangban hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a helyi és regionális önkormányzatokat szervesen be kell vonni a keleti partnerség és az ENP tervezési, végrehajtási, valamint nyomonkövetési és kiértékelési folyamatába. Ez különösen az olyan területekre vonatkozik, amelyeken a helyi és regionális önkormányzatok kiterjedt és közvetlen hatáskörökkel rendelkeznek;

19. következőképpen újfent annak elismerését kéri, hogy a helyi és regionális önkormányzatok lényeges partnerek az ENP-ben a keleti partnerséget tekintve;

20. elismeri a keleti partnerség keretében folytatott decentralizált együttműködésben tevékenyen részt vevő, helyi és regionális önkormányzatok alkotta nemzeti, európai és nemzetközi hálózatok és szövetségek szerepét és tapasztalatát, valamint szakértelmét és helyi ismereteit; emiatt szükséges, hogy a felek kölcsönösen fokozzák erőfeszítéseiket, és az eredmények optimalizálása végett közelítsék a decentralizált együttműködési projektek célkitűzéseit a keleti partnerségéhez;

21. úgy véli, hogy az ENP-nek a szomszédos országokban az átalakulási folyamatok támogatására irányuló célját össze kell hangolni az uniós normákkal. Az ENP fő ambíciója mindeddig az volt, hogy túlmutasson a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) távlatain, illetve pusztán az EU harmadik országokkal fenntartott kapcsolatain. Az ENP-partnerországok számára feltárult a négy szabadság integrált uniós térségében való részvétel lehetősége abban az esetben, ha végrehajtják a megfelelő uniós jogszabályokat, ám uniós tagságra nem számíthatnak;

22. támogatja a keleti partnerségben részt vevő országok politikai, gazdasági és ágazati korszerűsítését az *Új Partnerségi Eszköz*, illetve az *ágazati eszközök* révén;

23. örömmel fogadja, hogy az Európai Bizottság felkérte az RB-t a keleti partnerségben való részvételre, különösen a *Demokrácia, jó kormányzás és stabilitás*, valamint az *Emberek közötti kapcsolatok* tárgyú tematikus platformokban való munkát tekintve.

24. szorosabb együttműködési formákat szándékozik kialakítani a keleti partnerség országaival. Egy *kelet-európai és dél-kaukázusi helyi és regionális önkormányzati közgyűlés* – mint a rendszeres párbeszéd és együttműködés intézményi platformja – létrehozása a formális együttműködés egyik rövid távú célja lehet, miután sikerült kialakítani az együttműködés konkrét és megfogható formáit;

II. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

25. felszólítja az Európai Bizottságot, hogy vizsgálja felül az NIP előkészítési folyamatát, a programot ugyanis az EU és a keleti partnerségben részt vevő tagállam között az ország igényei és kapacitásai alapján, illetve az ország és az Unió érdekeinek megfelelően meg kell tárgyalni. A nemzeti szintű tervezést a partnerország kormányának és az Európai Bizottságnak közösen kell végrehajtania, továbbá az EB-nek együtt kellene működnie a partnerországokkal a nemzeti indikatív programok végrehajtási programjainak kidolgozásában;

26. ezért arra kéri a partnereket, hogy biztosítsák az NIP prioritásainak és céljainak fokozatos végrehajtását, továbbá úgy véli, hogy az Unió és a partnerország közötti kommunikációs mechanizmust felül kell vizsgálni. Így ha a keleti partnerség célja az, hogy hatékonyabb politikává váljon, a jelentéstétel és visszajelzés céljából kötelező jellegű, rendszeres találkozókra van szükség, és irányító testületet kell megbízni a folyamat felügyeletével;

27. üdvözlí, hogy a keleti partnerség egyik központi kérdése a mobilitás, de úgy véli, hogy az Európai Bizottság javaslata nem elég konkrét a tervbe vett „Mobilitás és biztonság” paktumok (a közlemény 3.3. pontja) tartalmát illetően; arra ösztönzi ezért az Európai Bizottságot, hogy jobban fejtsse ki javaslatát, hogy a keleti partnerség tagjai tudják, és világosan megértsék, mit kell tenniük, és mit várhatnak ezért cserébe az EU-tól;

28. üdvözlí az Európai Parlament azon szándékát, hogy elfogadja az Európai Bizottság felkérését, hogy az *EuroNest* közgyűlést a keleti partnerség szerves részévé tegye;

29. ösztönzi, hogy az RB, valamint a keleti partnerséghez tartozó helyi és regionális önkormányzatok közgyűlése felügyeleti szerepet töltsön be, különösen amikor az EU és a partnerországok közös albizottságai által a „Demokrácia, jó kormányzás és stabilitás”, valamint az „Emberek közötti kapcsolatok” tematikus platformokhoz kapcsolódó kérdések tárgyában végzett munka nyomon követéséről van szó, ideértve a partnerség országaiban megvalósuló szociális és gazdasági fejlődés, regionális fejlődés, határokon átnyúló együttműködés, közigazgatási reformok és decentralizáció kérdéseit is;

30. sürgeti a keleti partnerség kormányzati szerveit, hogy a politikai elismerés mellett formálisan és konkrétan is vonják be a helyi és regionális önkormányzatokat az együttműködési folyamatba és a keleti partnerségbe;

31. nyomatékosan kéri, hogy a helyi és regionális önkormányzatok lehetőleg már egy korai szakasztól kezdve vegyenek részt a központi kormányzat oldalán az Európai Unió és ennek keleti partnerországai között bilaterális alapon létrehozott társulási megállapodások, stratégiai dokumentumok és cselekvési tervek kidolgozásában, elsősorban az európai szomszédsági politika keretében, a nemzeti indikatív programok elkészítésének, végrehajtásának és értékelésének tekintetében;

32. ezért arra kéri a keleti partnerségben részt vevő országok kormányait, hogy vezessenek be olyan mechanizmusokat, amelyek – bevonva a helyi és regionális önkormányzatok hálózatait és szövetségeit is – elősegítik a strukturált nemzeti párbeszédet és az állam alatti (regionális és helyi) szint szereplőivel, a szociális partnerekkel és a civil társadalommal való konzultációt;

33. úgy véli, hogy az *európai szomszédsági politikával* összefüggésben meglévő *ágazati eszközöket* (tematikus párbeszéd, részvétel a közösségi programokban és ügynökségekben, valamint ágazati megállapodások) *össze kellene hangolni a keleti partnerség által kínáltakkal*, amit a következőképpen lehetne összefoglalni: „szerződéses ágazati kapcsolat, amely két alapelvre épül: az egyes ágazatokra vonatkozó közösségi vívmányok kötelező közelítése, valamint az EU ágazati programjainak és intézményeinek elérhetősége”. Az *ágazati megállapodásokkal kapcsolatos megfigyelői státusz*nak a keleti partnerség alap gondolatának kellene lennie, az teljes mértékben megfelel az arra irányulóan kinyilvánított igénynek, hogy fokozódjon az EU kötelezettségvállalása a keleti szomszédjai felé és viszont;

34. kiemelten javasolja, hogy mind az *Új Partnerségi Eszköz*, mind pedig az *ágazati eszközök* képezzék szerves részét annak a keleti partnerségről szóló csomagnak, amelyet az EU valamennyi partnerországgal külön-külön vitatna meg. E partnerségi eszköz-csomag alapjául szolgálna a különféle eszközök harmonizációjának és átlátható értékelésének. A keleti partnerség országai számára átlátható és egyértelmű, összehasonlítható alapul szolgáló mutatókat kellene nyújtani, hogy tudják, merre tartanak az EU-hoz képest a partnerségen belül;

35. arra törekszik, hogy bővüljön és fejlődjön az EU és a partnerországok helyi és regionális önkormányzatainak együttműködése, valamint hogy az az Unió és a kelet-európai partnerek kapcsolatainak szerves részévé váljon. A helyi és regionális önkormányzatok szerepe pótolhatatlan különböző olyan, a partnerség által lefedett szakpolitikai területeken, mint a jó kormányzás, a közigazgatási reform és a decentralizáció, a szociális és gazdasági fejlődés, a regionális fejlődés és a kohéziós politika, a határon átnyúló együttműködés, a környezetvédelem, a közrend, a természeti és ember által okozott katasztrófák megelőzése és kezelése, a kulturális együttműködés, az oktatás, az idegenforgalom és a diák-, illetve hallgatócsere;

36. párbeszédet kezdeményez az Európai Bizottsággal azon módszerek azonosítására, amelyekkel a keleti partnerországok helyi és regionális önkormányzatai bevonhatók az *átfogó intézményfejlesztési programba* (CIB). Célja a keleti partnerek közigazgatási kapacitásának javítása, így minden kapcsolódó együttműködési területet le kellene fednie, beleértve azokat is, amelyekre pótolhatatlan a helyi és regionális önkormányzatok szerepe. Ezenkívül az RB-nek saját tervét is el kellene készítenie arra vonatkozóan, hogy hogyan járulhatna hozzá a CIB program végrehajtásához keleti partnereivel együttműködve;

37. úgy dönt, hogy számottevően részt kíván venni a keleti partnerség megvalósításában a partnerországok gazdasági és szociális fejlesztésének területén. Az RB-nek támogatnia kellene az Európai Bizottság arra vonatkozó javaslatát, hogy *regionális politikai egyetértési megállapodásokat* írjanak alá a keleti partnerországokkal azok nemzeti és helyi szintű közigazgatási kapacitásának kiépítése céljával. Ezt ötvözni lehetne a CIB-eszközzel, valamint az RB cselekvési programjaival, illetve a keleti partnerországok helyi és regionális önkormányzataival folytatott együttműködés

irányuló programjaival. Az együttműködés során törekedni kellene az EU regionális fejlesztési és kohéziós politikájával kapcsolatos bevált gyakorlatok és tapasztalatok megosztására;

38. úgy dönt továbbá, hogy – a keleti partnerországok helyi és regionális önkormányzataival együttműködve – támogatja az Európai Bizottságot és a nemzeti kormányokat, illetve konzultációt folytat azokkal olyan *kísérleti regionális fejlesztési programok* meghatározása érdekében, amelyek (az EU kohéziós politikája alapján) reagálnak a partnerországok helyi és regionális fejlesztési szükségleteire. Az RB-nek ezenkívül megbeszéléseket kellene kezdeményeznie keleti partnereivel arra irányulóan, hogy támogassa azok közvetlen együttműködését az EU régióival, és ösztönözze részvételüket a *Délkelet-, Közép- és Észak-Európában létező, nemzeteket átfogó programokban*. Az RB-nek ezenkívül a keleti partnerországok helyi és regionális önkormányzatait is bátorítania kellene arra, hogy éljenek a partnerség nyújtotta új lehetőséggel az ENPI által finanszírozott, a partnerországok határain átnyúló együttműködési projektek esetén;

39. vitát kezdeményez az Európai Bizottsággal abból a célból, hogy meghatározza saját részvételét a „Demokrácia, jó kormányzás és stabilitás”, valamint az „Emberek közötti kapcsolatok” tárgyú tematikus platformokban. Az RB-nek (a keleti partnerség negyedik operatív szintjét jelentő) *specifikus fórumok* létrehozását is kezdeményeznie kellene a helyi és regionális önkormányzatok fő tevékenységeihez kapcsolódó témák tárgyalására, a partnerség (harmadik operatív szintet képező) *tematikus platformjai* munkájának támogatása céljából. Az Európai Bizottság a maga részéről felkérhetné a helyi és regionális önkormányzatok képviselőit, hogy – amikor szükséges, illetve lehetséges – vegyenek részt a tematikus platformok, illetve a specifikus fórumok munkájában. További megbeszélésekre van szükség ahhoz, hogy meghatározassuk az RB szerepét a fenti két tematikus platformban, továbbá jobb koordinációt valósíthatunk meg az Európai Bizottsággal;

40. úgy dönt, hogy támogatja az Európai Bizottságot a helyi önkormányzatok képzésére és hálózatépítésére irányuló program kialakításában azzal a céllal, hogy megerősítsék azok igazgatási kapacitásait, és ösztönözzék a helyi kormányzás reformját a „Demokrácia, jó kormányzás és stabilitás” nevű tematikus platform keretében. Az RB javaslatokat fog kidolgozni egy, a *keleti partnerségre vonatkozó, specifikus kulturális program* kapcsán, amely az „Emberek közötti kapcsolatok” tematikus platform keretében indul majd meg. Az RB megbeszélést fog kezdeményezni az Európai Bizottsággal lehetséges részvételéről a *gazdasági együttműködésről és az uniós politikákhoz való konvergenciáról*, valamint az *energiaellátás biztonságáról* szóló tematikus platformok keretében megvalósuló munkában, mivel vannak e szakpolitika-területeknek olyan részterületei, amelyeken a helyi és regionális önkormányzatok számottevő hozzájárulást tehetnek;

41. fontolóra veszi részvételét mindenekelőtt a *természeti és ember okozta katasztrófák megelőzésére, az azokra való felkészülésre és reagálásra* irányuló, a helyi, regionális és nemzeti szintű katasztrófakezelési kapacitások fokozását célzó útmutató kezdeményezésekben. Az RB megbeszélést fog kezdeményezni keleti partnereivel a helyi és regionális önkormányzatok esetleges részvételéről ezen útmutató kezdeményezés végrehajtásában;

42. ösztönzi az EU helyi és regionális önkormányzatai, illetve a keleti partnerség országai közötti szorosabb kapcsolatoknak a rendszeres politikai párbeszédet szolgáló meglévő európai intézményi platformok és konkrét közös projektek révén történő előmozdítását, azzal a céllal, hogy közös út alakuljon ki a kelet-európai és dél-kaukázusi helyi és regionális önkormányzatok közgyűlésének esetleges jövőbeli létrehozásához.

43. sürgeti az Európai Bizottságot, hogy hangolja és szorosan kapcsolja össze az új megközelítést a különböző meglévő közösségi programokkal, projektekkel és eszközökkel, hogy hasznosítani lehessen a vonatkozó tapasztalatokat, elkerülni a tevékenységek felesleges ismétlését, és fokozott haladást lehessen elérni;

44. úgy véli, hogy a helyi és regionális választott képviselők kibővült feladatköre hozzájárul majd egy olyan többszintű kormányzás kialakulásához, amely bevonja a különböző intézményi szinteket a köz- és fejlesztési politikák döntéshozatali, kidolgozási, végrehajtási és értékelési folyamatába;

45. a projektek végrehajtásához a helyi emberi, technikai és tudományos erőforrások mozgósítását javasolja, valamint azt, hogy a polgárokat is a lehető legnagyobb mértékben vonják be, hogy magukénak érezhessék az együttműködés folyamatát, valamint az abból eredő projekteket;

46. úgy véli, hogy a kezdeményezésnek nyitottnak kellene lennie harmadik országok (különösen az Orosz Föderáció és Törökország) részvételére egy tematikus platform vagy fórum munkájában, illetve egyéb kezdeményezésben, eseti alapon, és amennyiben az adott témához fűződő kölcsönös érdek, a földrajzi közelség vagy a már létező gazdasági kapcsolatok ezt a részvételt előnyössé teszik;

47. felkéri elnökét, hogy továbbítsa ezt a véleményt az EU soros elnökségének, az Európai Bizottságnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, valamint a keleti partnerországok államfőinek.

Kelt Brüsszelben, 2009. április 22-én.

a Régiók Bizottsága elnöke
Luc VAN DEN BRANDE
